

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2017 р.
про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проекту наказу Міністерства соціальної політики України «Про затвердження Вимог безпеки та захисту здоров'я під час використання виробничого обладнання працівниками» (далі – проект наказу), а також документи, що додаються до проекту наказу, подані листом Державної служби України з питань праці від 28.04.2017 № 5081/1/5.1-ДП-17.

За результатами проведеного аналізу проекту наказу та відповідного аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику)

встановлено:

проектом наказу пропонується затвердити Вимоги безпеки та захисту здоров'я під час використання виробничого обладнання працівниками (далі – проект Вимог).

Даний проект наказу вже був предметом розгляду Державною регуляторною службою України, за результатами якого було прийнято рішення № 57 від 08.02.2017 про відмову у погодженні регуляторного акта з огляду на наступне.

У редакції, що повторно подана на погодження, розробником не у повній мірі враховані зауваження, викладені у вищевказаному рішенні, у зв'язку з чим ДРС залишається на позиції щодо неможливості погодження проекту наказу.

Так, у АРВ до проекту наказу у розділі I «Визначення проблем», зазначено, що проект наказу розроблено з метою імплементації положень Директиви 2009/104/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16 вересня 2009 року стосовно мінімальних вимог безпеки та захисту здоров'я під час використання виробничого обладнання працівниками.

Натомість, у проекті Вимог регламентуються норми, які *не відповідають вищевказаній Директиві, а значно розширяють вимоги до суб'єктів господарювання.*

Так, пунктами 2.10 та 2.11 розділу II проекту Вимог розробник передбачає норми проведення періодичного та позачергового технічного огляду потенційно небезпечного обладнання, що перебуває в експлуатації, якщо інше не встановлено експлуатаційними документами їх виробника чи нормативно-правовими актами з охорони праці та гігієни праці.

Пунктом 2.12 розділу II проекту Вимог встановлюються випадки експертного обстеження потенційно небезпечного обладнання.

Також, у пункті 2.13 розділу II проекту Вимог розробник зазначає, що роботодавці повинні подавати відомості про результати технічного огляду та експертного обстеження потенційно небезпечного обладнання за установленою формою.

Водночас зауважуємо, що вимоги стосовно технічного огляду та експертного обстеження потенційно небезпечного обладнання врегульовані постановою Кабінету Міністрів України від 26 травня 2004 № 687 «Про затвердження Порядку проведення огляду, випробування та експертного обстеження (технічного діагностування) машин, механізмів, устатковання підвищеної небезпеки».

З іншої сторони, пунктом 1.5. розділу I проекту Вимог передбачається, зокрема, поширення даних Вимог щодо безпеки та захисту здоров'я під час використання виробничого обладнання працівниками на устатковання таких видів підвищеної небезпеки, як: ліфти, канатні дороги, фунікулери, ескалатори, пасажирські конвеєри та атракціонна техніка.

Проте, вимоги щодо перелічених вище видів устаткувань на даний час врегульовані іншими нормативно-правовими актами, наприклад, Технічним регламентом ліфтів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 квітня 2009 № 465 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України № 76 від 11.02.2016) та Правилами будови і безпечної експлуатації ліфтів, затверджених наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду від 01.09.2008 № 190.

Отже, запропоноване регулювання є дублюванням діючих нормативно-правових актів у сфері охорони праці, що, у свою чергу, може призвести до множинності документів, які регулюють одні й ті самі питання.

Окрім зазначеного, положення пункту 2.13 розділу II проекту Вимог містять ознаки адміністративної послуги у розумінні Закону України «Про адміністративні послуги».

Так, статтею 5 даного Закону встановлено, що виключно законами, які регулюють суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг, встановлюються:

1) найменування адміністративної послуги та підстави для її одержання;

2) суб'єкт надання адміністративної послуги та його повноваження щодо надання адміністративної послуги;

- 3) перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги;
- 4) платність або безоплатність надання адміністративної послуги;
- 5) граничний строк надання адміністративної послуги;
- 6) перелік підстав для відмови у наданні адміністративної послуги.

2. Адміністративні послуги визначаються *виключно законом*.

З метою недопущення запровадження додаткових адміністративних бар'єрів для суб'єктів господарювання у відповідному сегменті ринку вважаємо за необхідне виключити пункт 2.13 розділу II з редакції проекту Вимог.

Таким чином, запропоноване регулювання не відповідає вимогам статті 4 Закону про регуляторну політику, зокрема, *принципу доцільності* – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

Щодо повторно наданого на розгляд АРВ повідомляємо, що зауваження, надані Державною регуляторною службою до розділів III, IV, V, VI АРВ залишаються актуальними та підлягають врахуванню.

Підсумовуючи зазначене, розробнику необхідно доопрацювати АРВ до проекту наказу та редакцію проекту Вимог з урахуванням наданих зауважень, та відповідно до статті 21 Закону про регуляторну політику повторно подати на погодження або надати аргументовані причини їх вмотивованого відхилення.

Враховуючи вищевикладене, за результатами повторного розгляду положень проекту наказу та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, доцільності, ефективності та збалансованості, визначених статтею 4 Закону про регуляторну політику, а також вимог статті 8 Закону про регуляторну політику у частинні підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Ураховуючи вищенаведене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України вирішено:

відмовити в погодженні наказу Міністерства соціальної політики України «Про затвердження Вимог безпеки та захисту здоров'я під час використання виробничого обладнання працівниками».

Голова Державної регуляторної
служби України

Ксенія Ляпіна